

circunstàncies. Todo esto, como decía, lo hemos estado trabajando con las brigadas de extinción, que son los que están ayudándonos a definir los perímetros de seguridad suficientes que tienen que haber en estas interfaces.

Otra cuestión importante, que lo hablaba..., porque también esas interfaces muchas veces no son solo urbanas, sino que son agrícolas, es precisamente trabajar en lo que los técnicos de extinción hablan de las estructuras de mosaico. Es decir, estructuras en las que no hay... en las que se producen discontinuidades en las masas forestales, de manera que eso impide la propagación del fuego. Ahí hay un gran potencial de aprovechamiento de campos abandonados o campos no abandonados, de cultivo, que pueden ejercer esa labor.

Estamos viendo dentro de que... de manera inmediata no hay posibilidad de dar esas ayudas o de recuperarlas –en algún caso no han existido–, cómo podemos hacerlo para que esos propietarios de campos puedan recibir ayudas y contribuir entre todos a la protección del fuego. Pero –insisto– esto es una labor de toda la sociedad y tenemos que ser extremadamente prudentes cada uno de nosotros con respecto a los fuegos en el monte.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Continuem la sessió de control amb la pregunta que formula el síndic del Grup Podemos-Podem al president del Consell.

El senyor Montiel Márquez:

Bon día, president.

Vicepresidenta, membres del Consell.

Señor *president*, ¿qué gestiones concretas está efectuando el Consell para determinar el futuro de la Ciudad de la Luz, después de que el proceso de subasta impuesto por la Unión Europea haya quedado desierto?

Y queríamos saber si se está tomando en consideración alguna propuesta concreta para la reconversión estratégica del complejo, más allá de los cursos que, según se ha anunciado en prensa, albergará este verano.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Per a respondre a la pregunta, el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Montiel, la Ciutat de la Llum, com vosté sap perfectament, ha estat... ha estat una desfeta, ha estat una ¡enorme desfeta!

Tanmateix, haguera pogut ser una bona idea..., perquè crec que el sector audiovisual és un sector fonamental per a la nova economia, però s'ha desenvolupat d'una manera profundament errònia, per la seua dimensió, per una inversió absolutament desproporcionada i per la seua gestió absolutament *despilfarradora*.

El que li ha tocat a este govern actual és intentar salvar els mobles *in extremis* i, amb poc, molt poc marge de manobra, intentar superar esta situació, perquè la deixadesa i l'abandonament i la responsabilitat del govern anterior fou memorable.

La Ciutat de la Llum constituïx un, sense dubte, d'eixos grans elefants blancs que ha produït estos vint anys, uns elefants blancs que ara tenim d'intentar convertir en una cosa útil per als ciutadans.

La inversió –quan ja està determinada finalment, perquè ha costat– supera 343 milions d'euros, dels quals 234 milions encara els devem. I ara estava a punt de vendre's per menys de dènou milions d'euros. ¿Què hem fet? Primer, intentar renegociar amb Brussel·les esta situació, perquè, efectivament, n'hi havia una sentència del Tribunal de Justícia Europeu que ens dia que calia subhastar esta Ciutat de la Llum.

En quedar deserta esta segona subhasta, el consell d'administració de la Ciutat de la Llum aprovà dilluns passat la liquidació de la societat i la cessió dels actius i passius a SPT, a la societat de projectes temàtics, per tal, en definitiva, que La Generalitat continue recuperant el que ja estava a punt de perdre.

Així lo ho hem transmés a la Unió Europea, a la comissària de la competència, i estem esperant l'autorització final.

Entenem que s'ha complert allò que ens obligava la sentència i ara el que cal és salvaguardar els interessos dels valencians.

La Generalitat, per tant, si tot acaba conforme li he dit, serà la propietària del complex, evitant perdre la inversió multimilionària. I a partir d'ara, junts els proposem que treballem per fer un gran projecte de l'audiovisual, un gran projecte de les tecnologies de la informació i la comunicació i un gran projecte que servisca als interessos de la ciutat d'Alacant i del conjunt del nostre país.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, per a acabar de formular la pregunta.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Senyor president.

Senyories.

La Ciudad de la Luz ha supuesto..., la foto hoy de la Ciudad de la Luz es medio millón de metros cuadrados urbanizados, casi quinientos millones de coste, para tan solo 63 producciones cinematográficas atraídas más a golpe de talonario y de subvención que por interés estratégico, y tan solo 10 personas trabajando.

Unas instalaciones abandonadas desde mediados de 2012, con una sentencia del Tribunal General de la Unión Europea, de julio de 2014, que declara que el conjunto de los gastos y ayudas realizadas por La Generalitat, desde el año 2000, que se pone en marcha el proyecto, estaban en contra de cualquier lógica racional de inversión, en la situación internacional que presentaba el sector audiovisual.

Era, en definitiva, una actuación que hubiera desaconsejado cualquier operador internacional o nacional del sector medianamente informado. Una inversión que hubiera desaconsejado cualquier criterio de racionalidad económica y de buena gestión. Pero hay que reconocer que era una fantasía del señor Zaplana, en medio de una borrachera de poder, cuando decidió trasladar un proyecto que podía haberse instalado en las naves de Sagunto, lo decidió trasladar a Alicante para pagar una deuda de no sabemos qué al señor Alperi, al que había prometido una gran actuación, un gran elefante blanco en Alicante.

Nosotros creemos que esa borrachera de poder se pone de manifiesto incluso en la forma en la que se contrata y se dirigen las obras, en la que el propio Zaplana cuentan que daba instrucciones al arquitecto para que, desde cualquier lugar, desde cualquier rincón de las instalaciones, aquellas instalaciones enormes, se pudiera ver el mar.

Unas actuaciones realizadas por el señor Zaplana, donde también algo parece que tuvo que ver la propiedad de terrenos por parte de su suegro, que pudo ser beneficiado así también por algunas actuaciones expropiatorias. Unas actuaciones que prolongó el señor Camps, que llegó también a establecer aquella línea de subvención, aquella... Recordemos aquella foto del señor Camps abrazado a Gerard Depardieu, caracterizado de Obélix -no se llegó a caracterizar el señor Camps, pero, en fin, la foto hubiera valido la pena.

La cuestión es que el Partido Popular llevó a cabo una actuación que, sorprendentemente, sorprendentemente, no beneficiaba al sector, no creaba empleo y suponía una deuda insostenible, como se ha demostrado, y un mal ejercicio de gestión.

Sorprende que, además, como dice la prensa, el rastro de la trama del PP en Ciudad de la Luz, en el que se habla de que

no solo el omnímodo, el omnipotente señor Gerardo Camps, *conseller* de economía y hacienda durante dos legislaturas, vicepresidente económico del señor Camps y que también fue el hombre clave en el proceso en el que se culminó el desastre del hundimiento de Bancaja, de Bankia, de Banco de Valencia, el hombre que aumentó la deuda de La Generalitat, sorprende que también aparezca vinculado a esta gran estafa de la Ciudad de la Luz porque su jefe de gabinete, Isidro Prieto, llegó a ser socio de una empresa que, al menos, obtuvo diecinueve millones y medio de euros en contratos en esa obra de la Ciudad de la Luz. El señor Camps, que continúa como candidato por Alicante del Partido Popular para las elecciones del 26 de junio; cosa que, en fin, veremos cómo acaba para ellos.

Señor presidente, nosotros queremos superar la situación heredada. Queremos mirar con valentía el futuro. Y ahora existe una infraestructura abandonada y que tiene que pasar a titularidad directa de La Generalitat. Somos partidarios de que pase a titularidad directa de La Generalitat. Es una infraestructura que tiene que tener un destino público y de interés general para el área metropolitana de Alicante, para Elche y para los municipios colindantes. Es una infraestructura que necesita de un plan estratégico para convertirlo en soporte de nuevas actividades vinculadas a la industria cultural, a la educación y a las nuevas tecnologías.

Queremos una Ciudad de la Luz de titularidad pública, orientada a actividades de interés general, en beneficio de los alicantinos y alicantinas y del conjunto de la Comunidad Valenciana.

Queremos, como usted ha dicho, que se aborde colectivamente una reflexión sobre el destino a dar a esta infraestructura, porque, más allá de la condena del tribunal de la Unión Europea, existe un derecho de los valencianos y valencianas a recuperar lo que es suyo.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Senyor Montiel.

Senyor president.

Efectivament, arribats fins ací, jo crec que el trajecte ens està portant a unes bones condicions. No podem encara, diguem-ne, cantar victòria, perquè necessitem fins i tot el vistiplau final de la comissió, però nosaltres hem seguit allò que deia la comissió fins arribar a un espai, almenys, de recuperar la propietat a tots els efectes i recuperar la capacitat de poder actuar, com a principal creditor que és La Generalitat.

A partir d'ahí, jo ja li ho he dit, i coincidisc en el seu plantejament, hem de fer un gran esforç per tal de traure el màxim profit possible a esta infraestructura. I, per això, hem de fer un gran acord, que ha d'estar vinculat bàsicament també al territori, i intentar buscar el que siga millor per tal de construir eixe nou projecte en favor de la tecnologia, de la indústria de l'audiovisual.

La indústria de l'audiovisual és absolutament clau i fonamental per a este país. Malauradament, quan se van prendre decisions com el tancament de Canal 9 van afonar una gran part de l'audiovisual. Però nosaltres ara hem de fer una sobreplicació i ajudar-lo més que en altres vegades s'haguera pogut pensar. És un sector que està orfe en este país. Per tant, hem de fer un gran esforç. Se farà des de la conselleria de cultura, des de Culturarts; també s'està fent ja, immediatament, a través de l'IVF, s'ha tret una línia d'aval per tal que les empreses que vagen a produir programes o pel·lícules puguen tindre el suport financer de l'Institut Valencià de Finances de forma anticipada.

També hi han qüestions que ja estem intentant posar en funcionament per a llevar-li..., sense dubte, intentar llevar-li tot el que significa de deteriorament a esta instal·lació. Entre altres coses, fer-la funcionar ja a través d'estos cursos d'estiu que se van a organitzar en juny a la Universitat d'Alacant, que també ha de ser un actor fonamental del futur de la nova Ciutat de la Llum, que no ha de tindre res a vore en el passat.

Hi ha també la delegació de la futura radiotelevisió pública valenciana, que estalviarà molts diners. Perquè no vull contar-los –vostés saben perfectament– què passa en la delegació de Canal 9 a Alacant, un dels misteris més grans del món: fer un edifici enorme, en un lloc que no era teu i que havies de pagar el lloguer. És impressionant. Magnífic. (Aplaudiments)

Per tant, anem a treballar conjuntament, anem a obrir totes les expectatives possibles. Hi ha molta gent en la societat valenciana, en la societat alacantina, que té ganes d'aportar coses. Busquem l'espai perquè això s'aporte i busquem un espai per a, de l'elefant blanc, aconseguir, de veritat, un espai de reactivació econòmica i audiovisual de la nostra comunitat.

I acabe dient-li que, efectivament, vosté ho ha dit. Perquè açò no és només un mal d'inici; és que, en mig de la crisi, en mig de quan s'estaven produint retallades, el govern anterior, l'anterior a este, va encara construir un edifici de tretze milions, sense que ningú sabera per a què.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

(Veus) Sí? (Sona el timbre. Se sent una veu que diu: «¿Ahora?»)

Té vosté la paraula.

La senyora Quiñonero Hernández:

Esta mañana, como otros días, hablamos de..., se pronuncia el calificativo ese de *fictici*. Y yo lo quiero también citar: «*fictici*».

El jueves 19 de abril de 2007 hubo una noticia en la que se hablaba de que el complejo audiovisual de la Ciudad de la Luz de Alicante ha supuesto un impacto sobre la renta de la Comunidad Valenciana que se estima en un crecimiento de más de doscientos veinticinco millones de euros, y ha creado 6.108 puestos de trabajo – seis has dicho, ¿no? (Se sent una veu que diu: «Diez.») Diez-. *Fictici, fictici*. Dramáticamente *fictici*.

Gerardo Camps..., quien destacó que la Ciudad de la Luz es un ejemplo de las cosas bien hechas, bien pensadas, bien ejecutadas y bien gestionadas día a día. *Fictici*. (Veus) Añadió que este proyecto hace realidad el esfuerzo y el empeño que venimos realizando para que estos estudios cinematográficos alicantinos se hayan convertidos en un referente a nivel internacional. *Fictici*. (Rialles i remors)

En 2012, (veus) el *New York Times* (algú demana silenci: «Xxt!») decía..., hablaba de gastos extravagantes –internacional, ¿eh?, a nivel internacional, la prensa internacional–. Y el *New York Times* decía que había un frenesí, (veus) frenesí en el gasto. *Fictici*.

Bueno, pues, yo creo que ha llegado el momento de hacer las cosas bien hechas, (veus) bien pensadas y bien gestionadas, (algú demana silenci: «Xxt!»). Se sent una veu que diu: «¿Se pueden callar?») y no hacer más *fictici*. (Veus, se sent una veu que diu: «Si no os calláis, ¿cómo va a hacer la pregunta?»)

¿Piensa el Consell...? Sé que la Universidad de Alicante y de Elche, como usted ha citado, y también el Ayuntamiento de Alicante ha iniciado un plan para establecer un modelo de ciudad, ¿no? Ese proyecto de la Ciudad de la Luz tiene que estar..., (veus) no ser *fictici*, como este proyecto, y plantearlo en el contexto de un plan estratégico que contemple el... (Veus)

El senyor president:

Senyoria, faça vosté la pregunta. (Protestes i aplaudiments)

Però també deixen vostés que formule la pregunta, perquè no paren de parlar. (Veus i aplaudiments)

Senyoria, faça la pregunta en deu segons.

La senyora Quiñonero Hernández:

¿Piensa el Consell buscar una solución para la Ciudad de la Luz enmarcada en un plan estratégico de las tierras del sur, que no sea *fictici*? (Aplaudiments)

El senyor president:

Perfecte.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Tot..., tota la gestió del...

El senyor president:

Senyor conseller...

Sí, un segon, conseller, un segon, que la pregunta és molt oportuna i, per tant, ara contestarà el conseller.

Senyor conseller, té vosté la..., si n'hi ha silenci en l'hemicicle.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, senyor president.

Sí, senyora diputada, tot era fictici en la gestió del Partit Popular. Corrupció, *mordides*, fictici, mala gestió... Un desastre, un desastre sobretot perquè encara queda per ahí una idea que la dreta gestiona millor. Doncs, la Ciudad de la Luz és un paradigma del desastre de gestió que el Partit Popular ha tingut en esta (*inintel·ligible*) ... (*Aplaudiments*)

I nosaltres anem a intentar agafar eixe elefant blanc, com ha dit el senyor president, i intentar traure-li un rendiment, i és en la línia que vosté planteja, a partir d'un pla estratègic d'audiovisual.

Fixen-se vostés, abans, quan existia Radiotelevisió Valenciana, la Radiotelevisió Valenciana que existia, teníem, segons l'IVIE, una (*inintel·ligible*) ... presència del 7,3, aproximadament, de la indústria audiovisual espanyola. En este moment, tenim 1,4%.

Per tant, per a poder recuperar... (*Algú demana silenci: «Xxt!»*) Perquè la indústria audiovisual, com la indústria de les TIC és fonamental per al nou model econòmic. Les indústries creatives juguen un paper fonamental en el revulsiu del canvi i de la innovació. Per tant, Ciudad de la Luz pot ser un element clau en eixa estratègia de reconversió del model econòmic valencià, en la part de la indústria creativa i l'audiovisual.

Per tant, la nova radiotelevisió valenciana, la Ciudad de la Luz i eixe pla estratègic poden jugar un paper clau en este canvi del model econòmic.

Moltes gràcies. (*Se sent una veu que diu: «Molt bé.»*)
Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, demane respecte i silenci per a escoltar l'oradora.

Faça vosté la pregunta, senyora Quiñonero.

Ara, quan...

La senyora Quiñonero Hernández:

(*Inoïble*) ... puesto a la venta, mediante concurso público, una parcela en la Ciudad de la Luz.

El desarrollo de negocios de esta parcela dice, «contribuirá a dinamizar la economía, generar empleo y ofrecer oportunidades de negocio en esta área de la ciudad», respecto a esta parcela, que es una pequeña parcela de 475 metros, y ha salido al precio de venta de 96.666 euros. Este solar está destinado a uso terciario.

¿Cuál es el objeto de la venta de esta parcela?

El senyor president:

Gràcies, senyora diputada.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

(*Inoïble*) ... molt bé el que és el paquet d'edificis que està sotmés als tribunals europeus, de la part fonamental dels platós, etcètera, de tres edificis que estan fora i que nosaltres ja voldríem... De fet, este estiu anem a utilitzar un d'ells per a fer estudis d'estiu, una escola d'estiu de cinematografia. Però encara n'hi han dos que són també...: un que no se va ni començar a utilitzar i estes parcel·les.

En estes parcel·les n'hi ha un problema d'hipoteca respecte dels drets originaris dels propietaris anteriors. Per tant, n'hi ha un problema, diríem, d'hipoteca judicial. Vull dir, n'hi han coses que no se podran fer.

La nostra idea és, justament, intentar posar en valor tot això i, en la mida que pugam, si ix a subhasta, traure el màxim de rendiment possible. Perquè, en definitiva, s'ha de rescatar per a la butxaca del contribuent valencià les barbaritats que s'han fet en aquella zona del país.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2012, de 15 d'octubre, de La Generalitat, d'unions de fet formalitzades de la Comunitat Valenciana, per a introduir el dret d'adopció i acolliment, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 17.437, BOC número 65). Criteri del Consell (RE número 22.640, BOC número 74)

El senyor president:

Senyories, finalitzem ací el punt de la sessió de control, i ens tocaria passar al punt 11 del nostre treball, però per un escrit s'ha retirat este punt de l'ordre del dia, i per tant passaríem al punt 12, que és la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2012, de La Generalitat, sobre la modificació de la llei d'unions de fet formalitzades a la Comunitat Valenciana.